

إِلَهِي إِنَّ عَفْوَتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ ...

معبودِ من! اگر از من درگذری چه کسی از تو شایسته تر به گذشت می باشد ...

تقاضای عفو از خداوند

تقاضای عفو از خداوند «عَفْوٌ» در جای جای ادعیه اهل بیت علیهم السلام مشهود است و از جمله درخواست هایی است که به فراوانی تکرار شده است. تا آنجا که از آداب قنوت و تر، در نماز شب، آن است که ذکر «أَلْعَفُو» را سیصد بار تکرار کند.

نکته قابل ذکر اینکه تا پهنه جان آدمی به آب حیات «عفو» شست و شو نگردد، صفای قدم یار، در آن پهنه، پدیدار نخواهد شد، و تا آینه دل از غبار معاصی و کدورت ها، صیقلی نیابد، جمال یار، در آن تابان نخواهد گشت.

آینه شو جمالِ پری طلعتان طلب   جاروب کن خانه را و سپس میهمان طلب

حاصل سخن آنکه، در واقع، تقاضای عفو از خداوند، مقدمه است برای دریافت فیوضات سرشار الهی و راهی است به سوی بارگاه لایزال پروردگار جهان.

دارم امید عاطفتی از جناب دوست   کردم جنایتی و امیدم به عفو اوست

دانم که بگذرد ز سر جرم من که او   گرچه پریوش است ولیکن فرشته خوست

حوزه نت